

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 2 fi. 60 cr., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 4 franci. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Ce lucrăm?

Puf! Ce mai vorbă, mai întrebați ce lucrăm,

Când noi toți, și di și noapte înaintare căutam;

Și ca spre documentare, étă că am și pornit

A compune și direge un lucru de mult dorit:

Cărticele, bucfărele, care décă li 'nvêta,

Limba cea próstă, rêmlénă, de sigur o veți uita,

Și in locul ei cea mândră, cea sonoră, ângerescă

Va eși din a ta fléncă, vorba cultă unгурescă!

Ce lucrăm?... Pofțim cultură! El întreabă ce lucrăm,

Când noi toți și di și nópte ne trudim și asudăm,

De a pune la toporu lui Balzebuc códă tare,

Ca șe-l pótă mai sigur vêrî in pădurea mare,

Carea din secle uitate stă potinte, vigurósă,

Nevrênd a sci de fortune, de orcane fiorósê!

Ce lucrăm?

Lucrăm pe dracul... ne desbinăm tot mereu

Apoi ne bocim in lume că nu-i drept nici Dđeu....

Nu așa, sdrobiți toporul ér coda arde-ți-o-'n foc,

Décă pentru sigurința nu mai ave-ți alt mijloc;

Seau de nu — luați toporul și-l arunca-ți dracului
 Eră cода n'o mai țnere-ți, aruncați-o-n urna lui!
 Apoi cei remași acilea, hai să apucăm cuțite
 Să ne 'mpungem și străpungem, că așa fac cei cu minte;
 Să formăm două partide, ba și trei de s'ar poté
 Și atunci ni-a merge bine — cât dracul ni-a deochia!
 Ce lucrăm?

Lucrăm destule sęcături încornurate

Numai una ne lipsesco, haida-ți la denunțiate
 Să ne pune-m niic și mare, toți să ne facem sufleri
 Și spioni, denunțiauți, mascați ca anjei fideli,
 Atunci apoi cu glas mare putem pe note a cânta:
 Perirea ta Izraile chiar dintru tine va sta!

Pórta ferecată, luna lui Martie 1884.

J. P. R.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Câni parlamentari.

Brezoiu: (întră în poiată și se scutură de apă și noroiu)
 Piha, ce vremea dracului . . . se nu scoți un om afară?

Linca: Da und'ai umblat tu?

Brezoiu: La comitet! Reșinărenii noștrii au nebunit! Vreau
 se întroducă darea pentru câni! Mai auđita-i tu de estea în
 Reșinari?!

Se fi ȃis protopopul nostru Lazar, șci tu ăla, care e la
 consistor în legău, că până nu fac Reșinărenii lefi pentru preoții
 lor, nu lasă ca se se întregească parochiile vacante. Veđi tu
 acum unde au ajuns Reșinărenii noștrii, ca se facă popilor
 porțiune canonică de pe spetele nóstre!

Linca: Vau! vau! . . . Se nu vină protopopul Lazar la Reși-
 nari, că-i rup pulpile!

Brezoiu: Ala n'are pulpi!

Linca: Atunci spintec lui B. Hodrea folele, că nesătutul ala, care a introdus toate greutățile pe săteni, ala va fi ațîțând și pe protopopul!

Brezoiu: Nici pomană, B. Hodrea a vorbit foarte frumos despre noi, el ține cu câinii! Dar P. Brote, sfătosul, ala-i nesătul! Cugetă, că comitetul îl va însărcina pe el, ca se facă la câni paragrafi de dare. El a motivat introducerea dării pentru câni cam așa: „Domnilor! Vremile sînt grele. Mai demult erau în Reșinari prea puține căzane pentru mulțimea oilor, ađi sînt mai multe căzane decăt oi în sat. Mai demult umblau căzanele în Reșinari, reșinărencele se împedecau în pôlele iilor țesute din cânepă, și reșinărenii umblau cu doi trei armăsari la căruță; ađi ce e drept pôlele de bumbaș la iile reșinărencelor s'au lărgit cât pe colo, dar reșinărenii umblă cu câte o glóbă de Einspänner, sau cu căruța lui Man Hodrea. Pentru-ce atăți câni în Reșinari, când ađi pleacă trei inși c'o capră la târg și căzanele fac limbariță?! Cine vrea se țină câni se plătească dare. Eu propun de căne 2 fl. și de cașea 1 fl. pe an“.

Linca: Vau vau!. Veđi tu coldanu, parc-că a avut cândva v'ruu căne parte de óscle din căzanul lui. Se nu-mi iasă în-năinte, că fac tot paragrafi din el. Unde-l întălesc il latru. Măne me bag sub podul minciunilor și decâte-ori va căasca gura va se-l întimpin cu „hamham“! La fereastă voiu se-i latru tótă nóptea până-l întăre de Reșinari.

Dar a-și dori se sci, pentru-ce pune el pe noi sexul frumos așa puțin preț, ca se plătim noi dare numai jumetate ca voi? Nu sci tu n'are el cumva numai cășea la curte?

Brezoiu: Are pe dracu, cine șede la el!

Linca: Sci tu ce? Decăt se me las, ca se facă reșinăreni portțiune canonică din pelca mea, mai bine me mut la Poplaca.

Brezoiu: Eu am cugetat alta. Se trimitem o deputațiune la consistoriu și la vlădica.

Linca: Și cine se meargă în deputațiune?

Brezoiu: Burcuș al lui Pricină, Mozoc al lui Pipăruș, Haiduc al lui Burduf, Dulău al lui Înghitegol, Grivu al lui Strepede, și eu.

Linca: Tot câni! Dar pentru-ce se nu meargă și cățele?

Brezoiu: Nu-i consult! — Voi sunteți prea rele de gură.

Linca: Treancafleanca! Și ce va face consistoriul și vlădica? Îți va trimite pe Lazar în comisie la Reșinari. Apoi va trimite alți 10 comisari, ca se se convingă că Lazar a'n făcut nimica. Eu îți spun Brezoiu dragă, decât se-mi apere Lazar pelea, mai bine te părăsească și me fac unită. (pe amândoi îi plesnesc lacrămile.)

Brezoiu: Nu plânge Lincuțo!... Eu nu mi-ași părăsi legea și nu m'ași despărți bucuroș de tine! Mai bine hai dar, ne mutăm la Poplaca (pleacă amândoi urlând).

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Deodată cu eşirea Calicului Nr. 3, a plesnit în Petersburg o bombă, care a notificat lumii urcarea lui Alexandru Nr. 3, pe tronul Rusiei. Eu am știut asta cu 3 luni mai înainte — că în 1. Martie 1881, ese Calicul Nr. 3, și oricine va lua preste 100 de ani Calicul în mână pôte sci, că în 1. Martie 1881 a plecat Alexandru al II-lea, împăratul tuturor rușilor, cu scânduri cătră ceea lume, fără picioře.

Țarul Alexandru al II-lea e mort. El și-a dat sufletul sub detunătura unei bombe de sticlă și umplute cu nitroglicerin ce i s'a aruncat de un nihilist între picioře. Si of ce ironie! Precând tótă lumea ține, că acea faptă e diabolică, Alexandru al III-lea suindu-se pe tron dice: S'a-nplinit voia lui Dumnezeu!

Horibilă cutezanță a omori pe un țar acoperit de cea mai strajnică escortă! Când s'ar fi întêmplat așa ceva le noi, ai dice: La noi domnește cea mai mare libertate! La noi pôte face poporul ce voiesce! Dar în Rusia, care s'a guver-

nat atât de înțeleptescă și bine; în Rusia, unde tot al treilea comisar de poliție nu e om, asta n'a-și fi crezut, că se poate întâmpla, fără concesiunea prealabilă a direcțiunii polițiene din Petersburg.

Și cine a comis această faptă ne mai pomenit infernală? Nihilistii? Și cine-s nihilistii? Acesta n'o scie nici armeanul Loris Melicoff, și n'or sci-o nici crih comisarii de poliție, ce se vor înstitui în Ungaria pe baza noiei legi de poliție.

Mai lesne se poate răspunde la întrebarea: Ce-s nihilistii?! Acestia sînt un fel de polomide, cari cresc numai pe gunoiul țarismului din Rusia, polomide, în ale căror țape are se se spintece tot ce există în Rusia și nu e capabil de îndreptare spre bine.

Nihilisti, propriu zis, se află numai în Rusia. Nihilistii, cari se află la noi, sînt cu totul altceva. Acestia au cu cei din Rusia numai identitatea etimologică a numelui comun dela latinescul „nihil“ adică „nimica.“

„Nihil“, nimica, e contrariul dela ființă, prin urmare un concept relativ, care ajunge la valoare numai sub presumpțiunea unui concept pozitiv. Așa e spre exemplu, după conceptele noastre termenul „activist“ egal cu nimica, sau cum am dice un „nime“!

„Nihil“, nimica, are însă și un înțeles absolut. Atunci exprimă totala negațiune de orice existență. Așa exprimă, spre exemplu, termenul „Miron Romanul“ totala negațiune a existenței metropolitului gr. or. din Austro-Ungaria.

Periculoși sînt fără îndoială și nihilistii noștri. Dar ei nu umblă cu nitroglicerin, ca nihilistii din Rusia, și nu omorâ. Nihilistii noștri sînt din contră siguri, că ori-ce cade în sfera lor de activitate, móre în tot cazul, dar móre mórte naturală.

Dar se ne întorcem érași în Rusia. Aici se naște întrebarea: Afla-va Alexandru al III-lea cine-s nihilistii sau afla-

vor aceștia, cine-i Alexandru al III lea? Mie-mi vine a crede, că Rusia va păși și fără cele două picioare, pe cari le-a sdruncinat bomba în Petersburg, tot pașii sei obicinuiți, și atunci e motivată temerea, că va urma o nitrogliceruinare a relațiilor sociale din întreg marele imperiu. Dar minciună se fiă!

Una stă! Bomba, care a plesnit în Petersburg, în ziua eșirei Calicului Nr. III, a detunat așa de tare, încât totă Europa s'a speriat cumplit. Bismarck și-a tocmit deloc șapte părechi de izmene de panțer (fer). Tisza a mâncat de frică în trei minute un bostan de 5 chilo și a dat poruncă lui Trefort, ca în anul acesta se escrie conferințe învățătoresci pentru învățarea limbei muscănesci. Réthi s'a lăsat, ca țiganul, mort la pământ. Trei zile n'a exprimat alt cuvânt, decât: Musca! musca! musca! și acum nu afli în tot comitatul Huniadórei o muscă se dai un inspector de scóle pe ea. Metropolitanul Miron Romanul a sfințit deloc un popă în Resinari, și a poruncit ca se-i aducă altul, etc. etc.

Se nu cređi ce urmări póte aduce cu sine o bombă, care plesnește în ziua, când apare Calicul!

Casina románilor din Sibiiu, acest nou institut de cultură socială, a devenit curând scólă de danț pentru toți aceia, cari se simt chienați a înălța numele de român sáring la grindă sau învîrtindu-se în jurul osii proprii individualități. Dar nici că se putea altcum într'un timp, în care românii din Austro-Ungaria se ved restrinsi a-și valora naționalitatea numai pe angustul teren al salónelor de baluri. În Viena, în Budapesta, în Cluj, jócă națiunea română pentru existență; în Sibiiu în Brașov în Abrud în Brad etc. 'si face scóle jucând. Jocul e altcum virtute stremoșească română. Prin joc și-a câștigat stremoșiii noștrii neveste la casă. Jocul a dat peatra

fundamentală a Romei. Românul când suie în vârful dealului chieue odată și suceșce din picior. Titu Majorescu numeșce această stare de lucruri: „Prosperarea românilor din Austro-Ungaria!“

Dar se ne întorcem la casina românilor din Sibiiu, unde, după multe alte petreceri de danț în decursul carnevalului, s'a aranjiat și în post, și anume în prima Sâmbătă a săntelor părese-mi un bal pentru copii, cari se bucură încă de etatea neoblegătore la cercetarea scólelor. Acele mame române, care cu două săptămâni mai nainte au jucat tótă nóptea pentru înființarea unei scoli pentru fetițe au voit a se convinge, dacă a meritat tinera generațiune a frumosului sex jertfele aduse, și și-au trimis fetele în foc.

Decând există lumea iedul a sărit totdeauna după capră și nu oricine scie apretui momentele de rară bucurie pentru acele mame, cari se vedeau respresentate de ficele și fii lor în lunecosul templu al Terpsichorci. La observarea: „Coconă X! „Dorița are se te întreacă la joc“! și: „Coconă Y.“! Ioniță are se iasă un cavaler mult adorat de dame“! — Vedeai cum se devócă mamelor obrazul în triumf, precând domnii X. și Y.! cugetând mai serios la viitoriul descendentilor sei, se pipăiau la pungă, oftând înneecat.

Era interesant a vedea cu ce atențiune îngrijitóre alerga o mamă dupa alta tocma când se comanda: „Vis-a-vis“ sau „Simplu frumos“ și stergeau damelor sudorile desub pólele nasului, sau aședau cavalerilor bazmalele (cârpele) ce spênđurau în detrimentul etichetei din pantaloni cu nastorii pe revers.

După mine ar fi mult de dorit, ca se se inventeze pentru publicul activ la atari baluri bazmale, sau cârpe de nas, cu instrucțiunea, despre folositórea lor întrebuintare, tipărită pe ele. Și oricare muritor cu nobile simțiri, care scie cu câtă

greutate se aplică copiilor adevărata întrebuintare a bazmalelor, va sci aprețui și meritul unei atari invențiuni pentru industria inului și pentru omenimea, care se prinde cu doue degete de nas și se unflă, când dorește a-și elibera pe acest simbol al modestiei, de ore-care povară.

Pre cât sânt de instructive atari baluri pentru tinera generațiune, preatât de greu se pot ele arangia cu comfortul recerut și de aceea adeseori nu se pot împlini stante pede tôte justele dorințe ale jucătorilor. Așa au uitat, in casul nostru, arangerii balului a acuirea pentru dame și cavalerii jucători, scăunencele recerute pentu hodina în pause sau la întreruperi de danț nepreveđute de tôte chibzuirile omenesci.

Intre notabilitățile, cari au onorat balul copiilor cu prezența lor, am observat în prima linie pe Exellentia Sa Archiepiscopul și Metropolitul gr. or. Miron Romanul, căruia i se vedea din față, că a reconvalescat de durerile ce l'a îpedecat dăunăđi la cerceterea esamenelor teologilor din institutul Andreian. Întreg publicul a fost surprins de înnalta aparință a Exellentici Sale, și posteritatea va sci aprețui măreața faptă a înnaltilui dignitar, care, mergând însu-și la copii, a făcut mai mult ca Christos, care a poruncit ca se vină copii la el.

Am mai observat și pe Preacuvioșile Lor, Archimandritul Hillarion, și ProtosinCELul Nicanor. Acestia, conscii de chie-marea lor monachală, fiind și în păresemi, s'au retras într'o chilie laterală, au început a ceti din psalmii lui C. Titze et Schinkay, și în prezența altor crestini evlavioși, a se închina, cu trei crai în mână, la patru tuzi.

Balul a durat neîntrerupt până când au cerut damele si cavalerii dela mamele lor, ca se le dea țâță.

Chestiunea Hajdu-Dorogană scripă mereu la dubietăți în acele capete, cari s'au fost datat a crede, că biserica a păstrat românilor naționalitatea. Deci s'a născut atâta volbură în jurnalistica română asupra dorinței Hajdu-Doroganilor de a-și câștiga vecinica împărăție prin mijlocirea unei episcopii gr. cat. cu limba magiară. Mai nouc sunt însă dubietățile dogmatice privitoare la capacitatea limbei magiare, de a servi ca mijloc de înțelegere între om și Dumnezeu.

În numărul 19. al ziarului „Observatoriul“ ne asigură un exeget din Gherla, că deși s'au făcut toate pregătirile pentru înființarea unei episcopii magiare cu rit gr. cat. în Hajdu-Dorog, acesta va cadea, spre dauna românilor creștini în eretism, din cauză că limba magiară nu dispune de termen, care exprimă pe a treia persoană a Sântei Treimi. Eruditul exeget demustă chiar și limpede că termenul: „Szentlélek“ nu exprimă nici-cum conceptul: „Spiritul Sânt,“ ci cu totul altceva.

Ea nu știu, cât credemânt se pôte da unui exeget, care a ajuns în urma științelor sale dogmatice la Gherla, dacă stă însă că magiarii n'au termen pentru a putea exprima, ce exprimăm noi prin noțiunea „spirit“ atunci numai încape nici o îndoială că la facerea turnului Babilonului n'au fost magiari, și „Spiritul Sânt,“ când s'a coborât preste Apostoli, n'a știut încă ungarește.

După mine înființarea episcopiei magiare cu rit gr. cat. în Hajdu-Dorog nu are nici o pedecă dogmatică, se n'aibă temere exegetul din Gherla, că se tendează cu acea episcopie vr'o înțelepciune omenească, până când se rentează sântul cult al nonsensului. Iar de altă parte nu se pôte pretinde în așa scurt timp decând se lucră la magiarisare, ca influința lui Tisza se fia ajuns a dispune și asupra Spiritului Sânt. Până ađi

nu am cetit încă în nici un ȋiar, că s'ar fi constituit în ceriuri vr'o societate de magiarisare.

Pentru mine e mult mai insemnată altă temere a exegetului din Gherla, care e în stare a produce confusiuni rituali. Dacă e drept, și eu nu me îndoiesc, că cântarea: „Isaia dântuiește“, după cum ne asigură exegetul literar, trebuia tradusă în ungerește cu „Izsaias bokkozik“ atunci aceea cântare nu se mai pôte cânta pe glasul al 5-lea, ci va trebui cântată după marșul lui Rakoczy.

Dar și la pedeca acésta se vede că a eugetat regimul nostru. Hajdu-Dorogenii devenind sub episcopia magiară, trebuie se se privească, până când va învăța și Spiritul Sânt limba magiară, de crețici. Iar crețicii se cumună acum în Ungaria după normele noiei legi pentru căsătoria civilă, cari nu prescriu cântarea: „Izsaias bokkozik.“

În fine i-mi pernūt a trage atențiunea exegetului din Gherla la împrejurarea, că catolicii posed de câțiva ani încóce patru Dumneșei, și dacă chiar ar pretinde Hajdu-Dorogenii numai trei, atunci lesne se pôte suplini Spiritul Sânt, deocamdată prin Papa.

Protopopul și preotul gr. cat. din Cluj G. Pop, care administrează și filia din Somoșeni, s'a dus dăunăđi la scólă și a demandat învățatoriulul Mureșan, ca se plece stante pede cu capelanul Podóbă la Somoșeni pentru a înmormênta pe un creștin reposat. Invetatorul s'a escusat cu afaceri de oficiu. Protopopul, în loc de a lua justa scusă a învățatoriului la sciință părăsind scóla a trimis pe diaconul seu Podóbă cu o bătă ferecată la scólă ca se capaciteze pe învățator despre infalibilitatea mandator protopopești. Capelanul Podóbă și-a împlinit

misiunea hierarchică îndreptând toiagul lui Aron asupra capului învățătorului într'un mod, cum obicuiuiau mai demult hinghierii în orașele Transilvaniei față de câinii, cari nu se puteau legitima cu dreptul de indigenat. Invățatoriul Murășan a întrepus mâna, și-a scăpat capul de spărtură, dar din acest motiv a fost suspendat.

Așa ne istorisesc ȕiarele maghiare din Cluj această întâmplare locală.

Eu nu știu încât obligă legile biserecii gr. cat. pe capelani a sparge capetele învățătorilor în numele protopopului. Nu știu dacă se plâng studenții români cu drept de purtarea selbatică și palmile ce s'au dat a suferi dela diaconul Podóbă. Nu știu dacă are poporul gr. cat. motiv a unfla frapat din umeri, când vede, că protopopul G. Pop, cu podóba lui cu tot scie scóte și de-acolo de unde a esit chiar și executorul de dare cu buzele unflate. Mii î-mi vine însă a crede, că cel puțin publicul neromân al Clujului, nu merită atari reprezentanți ai bisericii gr. cat. în capitala țerii.

Prorocul Bileam.

BCU Cluj University Library Cluj

Despre întâmplările în luna lui Aprilie

M. 1. Între planetele Arion și Syrius se arată egala îndreptățire a poporilor din Ungaria. Astronomii o urmăresc, ea intră în zodia racului și se spintecă în fôrfecile acestuia.

I. 2. Mai multe fete bătrâne și veduve tinere petiționează la dietă pentru câștigarea dreptului de liberă alegere.

V. 3. Mai mulți surdi îngrijiți de independența Ungariei aud iarba crescând, și întrevin la Tisza pentru întredicerea conferinței electorale a tuturor românilor din Ungaria dela 12. Maiu.

S. 4. Curtea de casațiune din Iași judecă pe doi medici pentru cură radicală la consumarea propriei lor medicine.

D. 5. Barbierul din Blaj capetă ordin metropolitan, ca în septămâna patimilor se rață nesăpunit.

L. 6. În urmă circulariului J. P. S. Metropolitului Calinic, despre posturi, cad acțiunile fasolei în toate piațele locuite de creștini gr. or.

M. 7. Tisza rectifică neomenósele sale mijlóce de magia-risare înaintea Europei cu următoarea sentință morală: Ce nu voiesci ca se-ți facă ți altul, fă-i tu lui pentru-că altcum nai hodină.

M. 8. În piața din Petersburg se arată tendința urcătoare: politica și bostanii 5. rubla per 100 chilo.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

I. 9. Un practicant, care pentru-că e român, trebuie se fia decoromanist, serbează cu indulgința cununia de argint.

V. 10. În Bucuresci se vinde viitoriul literaturii bisericesei gr. or. minusofferenti.

S. 11. Mai mulți jidani din Polonia, voinđ a trece în România, se visiteză la vană, și în hainele lor se află ne-numerați conturbători de linistea publică, fără pasport.

D. 12. Academia istorică dela Turnul Babilonului; denu-mesc pe Hunfalvi Pál, de membra corespondent.

L. 13. Politica activiștilor români caută o mósă diploma-tă. Gazeta Transilvaniei i-se oferă spre serviții, o caută află însă că nu e grea ci suferă de bóla apei, și de aceea o îndrumează lă chirurgul veterinar Cristea. Acesta o împunge și-i slobóde apa într'un articol de fond al Telegrafului Roman.

M. 14. Unitatea confesională a românilor din Austro-Ungaria jăcă cu jidanul rătăcitor „brăul“.

M. 15. Activiștii, scarpină pe pasiviști, pentru că-i gâdile kossuthiani.

I. 16. Cele 10. nevoi egiptene se înmulțesc cu o operațiune nouă finanțiară a ministrului Szapáry.

V. 17. Pe strada Victoriei în Bucuresci apar articoli revoltători în vesminte populari. Între blondine și brunete se nasce o revoluțiune de rasă. Regina nopții le dă ambelor egală îndreptățire. —

S. 18. Diamandi Manole se gată de drum cătră Sibiiu. Înainte de plecare i-și adună copii în jurul seu și le dice: „Dragii tatii, rogați-ve lui Dumnezeu, că eu plec la Sinod, ca se-i fur timpul.

D. 19. Se învoca Spiritul Sânt asupra deputaților sinodali din archidieceasa gr. or. convocați pe acestă și la Sibiiu. Spiritul Sânt respunde, că pentru 3 fl. diete numai face drumul cel lung din ceriu până la pământ. Mai adaoge apoi că și-a stricat prea multă lumină cu luminarea sântilor părinți sinodali ca se se lumineze, atunci se li-se ungă capul cu petrolu și crâsnicul dela biserica grecilor se lă scapere nițel la ureche.

L. 20. Președintele sinodului archidieceasan gr. or. din Sibiiu chiamă pe deputatul Patița la disordinea țilei.

M. 21. Preoților din archidieceasa gr. or. li se plăteșce adjutul împărătesc în hârtii de valóre d'ale Telegrafului Roman ediția $\frac{1}{1}$ — $\frac{31}{12}$ 1881.

M. 22. Consistoriul arhiepiscopesc gr. or. raportează sinodului că în progresul instrucțiunii publice, se află la toate stațiunile, protocoale deschise pentru jalbele publicului și că acestea s'a umplut din dosca-n-doscă.

I. 23. Doi gherleni: „Hula cu codă de viciu și Vasilică Beamferal“ competează la nou înființându episcopie din Hajdu-Dorog, și primesc următoarea rezoluțiune: Suplici dela locuitori din Gherla pentru postul de episcop din Hajdu-Dorog, nu se pot considera fără contrasignarea procurorului suprem.

V. 24. Redactorul Telegrafului Roman voind a ghici rezultatul conferinței naționale din 12 Maiu, pe scala nastorilor dela revercandă, începe dela primul nastore cu: Achivitate, Pasivitate, Achivitate, Pasivitate, și fiind că ultimul nastore îi răspunde: „Pasivitate“ dă cu mâna infuriat, ea se-și smulge părul se pomenește însă cu-n pajanjăn în mână ce-l prinde de pe sterilul teren al lui „horribile vacuum“ !

S. 25. Cassele statului nostru se umplu așa de tare, încât nici un floren numai începe în ele. Tisza și Szapáry — devin superflui, cântă: „Acum slobozește pe robul tău Domne“ și dimisionează.

D. 26. Diaristica română din Ungaria cade față de intelusul terminilor: „Activitate“ și „Pasivitate“ într'o confusiune teribilă. Nici un diar nu se încumetă a pregăti prin sfatul seu decisiunile conferinței naționale din 12. Maiu, ci toate tac ca porcu-n cucuruz.

L. 27. Telegraful Roman se smulge din confusiune, dă terminilor: „Activitate și Pasivitate“ definițiunea cuvenită și primește titlul de: „Castrat guvernamental“.

M. 28. Măiărenii din Sibiiu îndrumăază pe deputații lor: „Popea, Christea, Borcea, și Dr. Comșa“, ce i-au ales pentru conferința din 12 Maiu, ca se plece deadreptul la dieta din Budapesta, și se exopereze, ca se treacă Căbinii prin ulciórăle Măieritelor.

V. 29. Brașovenii români denumesc pe deputatul Strevoiu de primpurtător al discului celui mare dela biserică grecilor, Brașovenii greci îi pun funea clopotelor la dispoziția.

S. 30. Fiscalul consistorial Dr. Borcea raportează sinodului arhidieceșan, că dacă ar intra cametele de 15 ani după mia de galbini, ce s'au elocot spre fructificare în Buia, așa de sigur, precum numai rămâne la nici o îndoială, că la acel capital nu-i va mai cânta cucul, atunci el ar fi gata a renunța la 15 crucei din expensariul seu în favorul fondului preoteselor veduvite. În fine recomăndă sinodului, ca se se cumpere din banii disponibili ai fondurilor arhidieceșane: Losuri turceșci „sau“ acții d'ale bereriei din Orlat.

Cocóna Gurădulce.

Câț! Pe totă balega cresce acum politică! Auți tu colea, cocóna Pătrânjăl a ȝis eri la jurficsul dela cocóna Sfeclă, că și ea e activistă, câț! Apoi se nu se cutremure pământul, se nu vină ciurma, făcuste și tóte nevoile pe țeră dacă și cocóna Pătrânjăl a ajuns a fi activistă, câț!

Códa veacului! Bărbatu-so se plânge meren, că ea nu scie sára o crumpănă ; fustele ei, decând s'a topit cânepa, din care sânt făcute, n'a veđut apa, și ea actvistă, câț!

Me miram eu pentru-ce căsca cocóna Pătrânjăl gura până-n urechi la demonstrările deputatului Dr. Comșa, și numai din când în când 'și vârea câte doue degete prin ceafă,

mițuluc! Eu credeam că deputatul Dr. Comșa îi desfășură diferitele teorii despre însemnătatea balegei pentru agricultură, sau îi descopere, că a aflat el o nouă metodă în horticultură, ca se crească slănina lângă ceapă, mițuluc! Dar ce se veți, ei se miscau pe sterilul teren al politicei, care nu va produce sub atari mâni, de ai pune pe el gunoiul tuturor activiștilor de sub coróna St. Stefan, nici o ceapă degerată, mițuluc! Dr. Comșa îi desfășura, cu un foc, de care nu oricare măierean beat e capace, folósele politicei activității pentru indiviđi, cari sânt înzestrați cu gușă în acea parte a trupului, unde au alți ómeni creerii, mițuluc!

Din când în când întărea argumentele Dr-ului Comșa filharmonicul Cunțan cu nouă dobărcării, și înfățișa un obraz înțelept și îndestulit, ca acea personalitate biblică, pe care a intrat Christos odiniórá călare în Erusalim, cându-și bagă botul într'un borcan cu dulceată și-și linge apoi buzele, cât!

Destul că acești doi renumiți politici în tot ținutul suburbiilor Sibiului, intratáta au capacitat pe cocóna Pátránjál și i-au iritat miscămintele naționali, de-i juca chignonul „Zeperlpolka“ și au făcut din ea cea mai rafinată activistă, așa încât ori-când póte aspira la un post cardinal în redacțiunea Telegrafului Roman, mițuluc!

Acum când întâlnesc pe deputatul Dr. Comșa îl întreb: „Ce crește cu răděcina-n sus“? cât!

Gozpodi pomilui! Cât! Asta nu se póte: . . . Điarele, cari au publicat vestea, că în India esiste o femeă, anume „Chipava,“ care în acest moment e măritată cu al 24-lea bărbat, mint, mint, mint, de trei ori mint! Cât! . . . Douădecisipatru de bărbați, o femeă, și se mai fiă, după cum đic điarele, încă tiněrá și frumósă . . . cât! Unge-me nițál cu oțet pe frunte

Veruco, că m'apucă histericalele! . . . Așa, așa, Veruco! . . .
Îndeasă nițal mai tare! . . . of! . . .

Când era de 30. de ani, ȃic ȃiarele, se măritase deja de
17. ori. Așadară pe an doi bărbați și ceva . . . mițuluc! . . .
mai pune și nițică sare în oțet Veruco, că me topesc nădu-
șelile! . . .

În India, în China sau în Nănașa, nu se pôte Veruco! . . .
Minciună tipărită! . . . Cât! . . . Pentru-cc nu sântem și noi în
India Veruco?! . . . Mițuluc! Dar nu se pôte Veruco! . . . Atunci
trebuie că în India sânt gardurile coperite cu bărbați, mițuluc!

În fine 24 de bărbați nu-s mulți pentru-că totuși va fi
acum madama Chipava de 50—60 de ani, dar în cei dintăiu
30 de ani 17 bărbați, asta me scôte din fire, mițuluc! Câte
fete nu sânt la noi de 30 de ani și n'au nici batăr o jumē-
tate de bărbat, Uă! / Țineaminte Veruco, dacă jaudē fata lui
Măritiș, că în India au muerile câte 24. de bărbați, aceea
ināne pleacă la India, cât!

S'apoi cugetă'ți Veruco dragă, cu toți 24 bărbații a fost
madama Chipava cununată! De 24 de ori i-a cântat popa:
„Isaia dăntuiește“, mițuluc! Veȃi acolo-i traiu de popi Veruco,
nu ca la noi, cât! O nevastă ca Chipava e o întregă porȃiune
canonică, mițuluc!

Acum, se ȃice, are madama Chipava un doctor de bărbat.
Ce au fost ceialalți 23. și ce s'a ales din ei, nu spun gazetele.
Desigur au murit însă toți, pentru-că, dacă s'ar fi despărȃit
sub consistoriul nostru numai de șapte bărbați și s'ar fi mai
ȃinut și de competenȃa tractelor administrate de Moise Lazar,
atunci ar trebui se fiă aȃi madama Chipava cel puȃin de 700
de ani cât!

Fericită țera, India aceea, Veruco! Mițuluc!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ați săptămână mi s'a amanuat deliberatul primei instanțe in divortiis, fabricat cu înțelepciune supralunară de administratorul ecumenic al tuturor protopopiatelor vacante, Moise Iazar. Me aflam tocma la târlă.

Cetind motivele acelui deliberat, me pomenesc, că măgariul dela târlă î-și ascute urechile, ridică cода, ș'o taie la fugă.

Înzădar am strigat măgariului ca se stea asigurându-l pe tot ce-mi e sânt, că nu cetesc mai departe, el n'a avut urechi pentru rugarea mea. Acum am muieru, dar târla mi-a remas fără măgar.

Cine va afla măgariul e rugat, a-l trimite la adresa mea și eu bucuros îi dau muieru pentru el.

Tilisca în 20 Mărțișor 1881.

Gligor Pravilă, târlaș.

Harmonia casnică.

Popa: Ce-i cu voi dragii mei?!

Țereanca: Rău cinstite părinte, eu nu mai pot trăi cu ghilcoșul esta!

Popa: Dragii mei fiți cu minte și lăsați unul după altul!

Țereanca: Eu las după el parinte, dar el nu lasă după mine, atunci me năcăjesc, și nu las nici eu.

Prosperare.

T. Maiorescu : Dta din Transilvania, comitatul Huniadorei ?
Nu se pôte frate ! Țeranul : Iacă cum veđi ! De înbrăcat ne-nbracă
Szapáry și pălăria e din fabrica lui Trefort et Réthy !

T. Maiorescu : Eu sciu că românii de dincolo prosperează !

Țeranul : Da încă se veđi pe aceia, cari au ajuns și pe
mâna lui Matyés !

D. X. în G. Mi-a fost cu greu a te înțelege. Cred că ți-a satisfăcut prorocul Bileam în înțelesul, ce a dat el materiei. Pe viitor te rog a-mi istorisi faptele întemplate în detaliu, apoi a-mi areta caracterul persónelor batăr în forma lexicografică-adjective înșirate. — În prima linie se recere adevărul.

D. Nica. Tăietei cu otêt! În săptămâna patimilor s'ar mai potrivi, dar Calicul nu e foia de săptămână. Poeții sânt altcum dela natură calici, nu e ertat însă ca se fiă calici spirituali. Poesii bune scurte și cu humor scrise sânt pome rari la noi românii. Din poesia trimisă a-și putea tipări numai titula, apoi ași trebui se las pentru cele 15 strofe loc gol ca se se pôtă desfăta publicul în libertatea imaginațiunilor. —

D. R. D. Ți-am respuns cu trimiterea numerilor eșiți până acum. Despre numeri de ai Calicului eșiți până acum dispun în abundență, mi-ar părea însă cu mult mai bine dacă ar dispune publicul de ei. Se pôte că cu al doilea semestru voi începe publicarea unei novele humoristice, dacă nu me înbulzesce alt material, care cere exploatare urgentă. Fôrte măgulitor pentru mine! Suprema măgulire mi-ar fi însă 1000 de prenumăranti mai mult.